

- 9) Czy art. 9 ust. 2 akapit trzeci dyrektywy 2016/943 należy interpretować w ten sposób, że po oddaleniu wniosku strony skarżącej w przedmiocie ujawnienia informacji poufnych drugiej strony sporu, sąd powinien z urzędu dokonać oceny znaczenia danych, co do których wnosi się o uchylenie poufności, i skutków tych danych dla zgodności z prawem postępowania o udzielenie zamówienia publicznego?
- 10) Czy podstawę wykluczenia dostawców określoną w art. 57 ust. 4 lit. h) dyrektywy 2014/24, w świetle wyroku Trybunału Sprawiedliwości z dnia 3 października 2019 r., *Delta Antrepriză de Construcții și Montaj 93* ⁽¹⁾, można zastosować w ten sposób, że sąd, badając spór między dostawcą a instytucją zamawiającą, może z urzędu rozstrzygnąć – niezależnie od oceny instytucji zamawiającej – że dany oferent w wyniku umyślnego działania lub niedbalstwa przedstawił instytucji zamawiającej informacje wprowadzające w błąd, niezgodne ze stanem faktycznym, w związku z czym musi zostać wykluczony z postępowań o udzielenie zamówienia publicznego?
- 11) Czy art. 57 ust. 4 lit. h) dyrektywy 2014/24 stosowany w związku z zasadą proporcjonalności określoną w art. 18 ust. 1 tej dyrektywy należy interpretować i stosować w ten sposób, że jeżeli prawo krajowe przewiduje (poza wykluczeniem z postępowań o udzielenie zamówienia publicznego) dodatkowe kary za przedstawienie nieprawdziwych informacji, kary te można stosować wyłącznie w ramach odpowiedzialności osobistej, w szczególności, gdy informacje niezgodne ze stanem faktycznym zostały przedłożone wyłącznie przez część grupy podmiotów występujących wspólnie w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego (przykładowo jednego z kilku partnerów)?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylająca dyrektywę 2004/18/WE (Dz.U. 2014, L 94, s. 65).

⁽²⁾ ECLI:EU:C:2017:338.

⁽³⁾ Dyrektywa Rady 89/665/EWG z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do stosowania procedur odwoławczych w zakresie udzielania zamówień publicznych na dostawy i roboty budowlane (Dz.U. 1989, L 395, s. 33).

⁽⁴⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/943 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony niejawnego know-how i niejawnych informacji handlowych (tajemnic przedsiębiorstwa) przed ich bezprawnym pozyskiwaniem, wykorzystywaniem i ujawnianiem (Dz.U. 2016, L 157, s. 1).

⁽⁵⁾ C-267/18, ECLI:EU:C:2019:826.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil du Contentieux des Étrangers (Belgia) w dniu 20 grudnia 2019 r. – X/Państwo belgijskie

(Sprawa C-930/19)

(2020/C 77/41)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil du Contentieux des Étrangers

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: X

Strona pozwana: Państwo belgijskie

Pytania prejudycjalne

Czy art. 13 ust. 2 dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich ⁽¹⁾ narusza art. 20 i 21 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej z tego względu, że przewiduje, iż rozwód, unieważnienie małżeństwa lub ustanie zarejestrowanego związku partnerskiego nie prowadzi do utraty prawa pobytu przez członków rodziny obywatela Unii, którzy nie są obywatelami jednego z państw członkowskich, w szczególności jeżeli istnieją szczególnie trudne okoliczności, na przykład fakt bycia ofiarą przemocy domowej w trakcie trwania małżeństwa lub zarejestrowanego związku partnerskiego, jednak wyłącznie pod warunkiem, że zainteresowani są pracownikami najemnymi lub osobami pracującymi na własny rachunek, lub posiadają wystarczające

środki dla siebie i członków ich rodziny, aby nie stanowić obciążenia dla systemu pomocy społecznej w przyjmującym państwie członkowskim przez okres pobytu oraz są objęci ogólnym ubezpieczeniem zdrowotnym w przyjmującym państwie członkowskim, lub są członkami rodziny, już ustanowionej w przyjmującym państwie członkowskim, osoby, która spełnia te wymagania, podczas gdy art. 15 ust. 3 dyrektywy Rady 2003/86/WE z dnia 22 września 2003 r. w sprawie prawa do łączenia rodzin ^(?), który przewiduje tę samą możliwość utrzymania prawa pobytu, nie poddaje jej temu ostatniemu warunkowi?

(¹) Dyrektywa 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniająca rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylająca dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG (Dz.U. 2004, L 158, s.77).

(²) Dz.U. 2003, L 251, s. 12.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Francja) w dniu 30 grudnia 2019 r.
– Les Chirugiens-Dentistes de France, Confédération des Syndicats médicaux français, Fédération des Syndicats pharmaceutiques de France, Syndicat des Biologistes, Syndicat des Médecins libéraux, Union dentaire, Conseil national de l'Ordre des Chirugiens-Dentistes, Conseil national de l'Ordre des Masseurs-Kinésithérapeutes, Conseil national de l'Ordre des Infirmiers/Ministre des Solidarités et de la Santé, Ministre de l'Enseignement supérieur, de la Recherche et de l'Innovation, Premier ministre

(Sprawa C-940/19)

(2020/C 77/42)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Les Chirugiens-Dentistes de France, Confédération des Syndicats médicaux français, Fédération des Syndicats pharmaceutiques de France, Syndicat des Biologistes, Syndicat des Médecins libéraux, Union dentaire, Conseil national de l'Ordre des Chirugiens-Dentistes, Conseil national de l'Ordre des Masseurs-Kinésithérapeutes, Conseil national de l'Ordre des Infirmiers

Druga strona postępowania: Ministre des Solidarités et de la Santé, Ministre de l'Enseignement supérieur, de la Recherche et de l'Innovation, Premier ministre

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 4f ust. 6 dyrektywy 2005/36/WE z dnia 7 września 2005 r. ⁽¹⁾ wyklucza, by państwo członkowskie wprowadziło możliwość częściowego dostępu do jednego z zawodów, do których ma zastosowanie mechanizm automatycznego uznawania kwalifikacji zawodowych przewidziany w przepisach tytułu III rozdział III tej dyrektywy?

(¹) Dyrektywa 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych (Dz.U. 2005, L 255, s. 22).